

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Wiak (sprawozdawca)

SSN Jacek Widło

w sprawie ze skargi S. K.

z udziałem Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie III KO 55/19

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2020 r.

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania,**
- 2. zwalnia skarżącego od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z 4 listopada 2019 r. S. K. (dalej: Skarżący) wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym (III KO 55/19), w sprawie wznowienia z urzędu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z 5 lipca 2018 r. (II AKz (...)), utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w S. z 4 czerwca 2018 r. (II K (...)). Skarżący domagał się „zadośćuczynienia” w postaci sumy pieniężnej w wysokości 3.000 zł.

W tym samym piśmie, Skarżący zaskarżył również w całości postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z 23 października 2019 r. (II S (...)) i zażądał uchylenia go w całości. Powyższym postanowieniem Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu

skargi Skarżącego z 4 czerwca 2019 r. w przedmiocie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z 4 czerwca 2018 r. (II K (...)), utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z 5 lipca 2018 r. (II AKz (...)), pozostawił skargę bez rozpoznania.

Postępowanie, którego dotyczy niniejsza skarga, zostało zainicjowane wnioskiem obrońcy Skarżącego z 18 września 2019 r. o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z 4 czerwca 2018 r. (II K [...] /18). Sąd Najwyższy postanowieniem z 18 grudnia 2019 r. stwierdził brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z 5 lipca 2018 r. (II AKz (...)). W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z treścią przepisu art. 542 § 3 k.p.k. wznowienie postępowania z powodu uchybień wymienionych w przepisie art. 439 § 1 k.p.k. możliwe jest wyłącznie z urzędu. Wobec tego strona nie ma kompetencji do złożenia wniosku o wznowienie postępowania na tej podstawie. Może ona wyłącznie zasygnalizować organowi procesowemu potrzebę podjęcia czynności z urzędu. Sąd Najwyższy uznał, że w rozpatrywanej przez niego sprawie wystąpił właśnie taki przypadek.

Odpowiedź na powyższą skargę wniósł Przewodniczący Wydziału III Izby Karnej. W piśmie z 3 stycznia 2020 r. wniósł o odrzucenie skargi S. K. , z uwagi, iż przedmiotowa skarga nie spełniała wymagań określonych w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach dotyczących postępowań wymienionych enumeratywnie

we wskazanym przepisie. Powyższe wyliczenie stanowi katalog zamknięty, a jego zakres nie może zostać poszerzony o dodatkowe postępowania, które nie zostały w nim wyraźnie wskazane. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie utrzymuje się, że czynności sądu, które są podejmowane w związku z rozpoznaniem wniosku sygnalizacyjnego o wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu nie należą do zamkniętego katalogu postępowań, w odniesieniu do których dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, ustalonego w art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. nr 179, poz. 1843 ze zm.). Samo złożenie „wniosku sygnalizacyjnego”, który nie musi spełniać żadnych szczególnych warunków poza ogólnymi wymogami pisma procesowego z art. 119 k.p.k., nie powoduje wszczęcia postępowania wznowieniowego. W katalogu postępowań, których może dotyczyć skarga na przewlekłość, nie znalazła się działalność sądu związana z wnioskiem o dokonanie czynności z urzędu, o którym mowa w art. 9 § 2 k.p.k. (postanowienie Sądu Najwyższego: z 3 września 2015 r., KSP 4/15; podobnie: postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 lipca 2012 r., KSP 8/12; z 8 lipca 2015 r., KSP 8/15). W konsekwencji należy stwierdzić, że Skarżącemu nie przysługiwało uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym (III KO 55/19), w sprawie wznowienia z urzędu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W związku z powyższym nie jest możliwe rozpoznanie niniejszej skargi. Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Na marginesie należy zaznaczyć, że z uwagi na wskazany zakres zaskarżenia Sąd Najwyższy nie badał kwestii ewentualnej przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...), zakończonego postanowieniem z 23 października 2018 r. (II S (...)), którym skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w S. została pozostawiona bez rozpoznania. Jednakże nawet przyjęcie, że zamiarem skarżącego było również wniesienie skargi na przewlekłość postępowania

toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...), zakończonego postanowieniem z 23 października 2018 r. (II S (...)), prowadzioby do wniosku, że skarga w takim przypadku nie przysługuje, bowiem nie mieści się w katalogu wymienionym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2018 r., I NSP 11/18; z 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15).

Z analizy akt wynika tymczasem, że jedyna sprawa tocząca się przed Sądem Najwyższym, związana z postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z 4 czerwca 2018 r. (II K [...] /18), odnosząca się do zaskarżanego postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z 23 października 2018 r. (II S (...)), dotyczyła postępowania III KO (...). Taki też przyjęto zakres zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.